

industri side, med rette, forekommer det, anset det for rimeligt at interessere sig for at gå ind i denne produktion, og et nært samarbejde har allerede nogen tid været i gang mellem vedkommende danske virksomhed og navnlig metallurgiafdelingen på Risø. Der synes intet at være til hinder for, at dansk industri på konkurrencemæssig vis kan optræde som leverandør af reaktorbrændsel, også til værker, hvis hovedleverandør ikke er dansk. Der foreligger intet om, at de atomværkbyggende firmaer vil stille leveringskrav af den i spørgsmålet anførte art.

Denne bistand fra Risø side til dansk industri må betragtes som et enkelt led af den anlægget efter loven påhvilende forpligtelse til at bistå dansk erhvervsliv og bør også i sine økonomiske konsekvenser for anlægget vurderes herudfra. De forsøg, der er forbundet med dette udviklingsarbejde, og som i øjeblikket involverer en årlig omkostning på omkring 1,5 mill. kr., er påbegyndt først og fremmest af Risø metallurgiafdeling. Det må fremover forventes, at Risø i stigende grad må øge sine bestræbelser inden for dette område.

Spørgsmål 18:

Der udbedes oplysning om det side 19 i indledningen til atomenergikommissionens besvarelse af 27. april 1966 af udvalgets spørgsmål 3-6 nævnte Dansk Atomreaktor Konsortium, dets vedtægter, egenkapital og ejerforhold samt om, hvorledes samarbejdet med Risø er organiseret, herunder også om det økonomiske mellemværende.

Spørgsmål 19:

Der ønskes en redegørelse for, hvorledes ydelser fra Risø til andre institutioner og firmaer betales, herunder om sådanne betalinger omfatter dækning af faste omkostninger.

Som eksempel på sådanne institutioner og firmaer kan nævnes hospitaler, andre forskningsinstitutter, universiteter, købere af isotoper, firmaer, der overtager forsøgsresultater fra Risø med og uden eneret. Aftalerne med de enkelte firmaer og institutioner udbedes. Som eksempel på firmaer, om hvilke der ønskes oplysninger, nævnes specielt de i ministerens besvarelser af

spørgsmål 4, 5 og 6 anførte firmaer, om hvilke man venter, at de vil optage produktion på grundlag af Risø's arbejde, nemlig produktion af detektorer, monitorer, ionkamre, halvledertællere og destillationsanlæg. Hvad har disse forsøg og rådgivninger kostet Risø inkl. omkostninger? Hvad har firmaerne ydet, eller hvad skal de yde for Risø's indsats, og får de eneret? Der ønskes oplysninger om firmaerne.

Spørgsmål 20:

Finder ministeren ikke, at firmaer, der kræver eneret og derfor hemmeligholdelse af forsøgsresultater, i det væsentlige må betale alle forsøgsudgifter, hvis forsøgene lykkes, og en vis væsentlig andel, hvis de mislykkes?

Spørgsmål 21:

Hvem har udarbejdet de nu anvendte regler for arbejdet for andre? Disse regler ønskes tilstillet.

Spørgsmål 22:

Med hensyn til firmaer, der ikke har købt og betalt forsøgene og derfor ikke har eneret, bør der kunne gives udvalget oplysninger om den reelle værdi af forsøgene og deres omkostninger. Vil ministeren fremskaffe disse?

Svar af 14. juli 1966 på spørgsmål 18-22:

Spørgsmål 18-22 synes alle — bortset fra spørgsmålene vedrørende de under punkt 19 nævnte institutioner — at vedrøre den nærmere regulering af forholdet mellem den del af dansk industri, der kan finde anvendelse for resultater opnåede ved forsøgsvirksomheden på Risø, og findes derfor mest passende at kunne besvares under ét; de i spørgsmål 19 nævnte institutioners betaling for ydelser fra forsøgsanlægget vedrører alene de direkte hermed forbundne udgifter.

Det vil her være rigtigt at minde om, at den med militære formål for øje enestående offentlige indsats — såvel personelt som økonomisk — under og i årene lige efter krigen i USA, England og Sovjetunionen i henseende til anvendelsen af kerneenergien stillede disse landes industrier i en ganske særlig fordelagtig situation også ved den videre udvikling af den fredelige anvendelse af atomenergien. Da de grundlæggende